

Arrest

nr. 106 513 van 9 juli 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 16 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. OGUMULA loco advocaat R. VANREUSEL en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 30-31 oktober 2012 het Rijk binnen en diende op 31 oktober 2012 een asielaanvraag in. Op 18 maart 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, geboren te zijn te Uhunode – Edo State in het jaar 1994. U bent Edo – Bini van etnische origine en christen.

In 2009 verhuisde u met uw ouders en uw zus naar Jos. Datzelfde jaar overleed uw vader – die politieagent was – toen hij gewapende overvallers tegenhield. Op 17 januari 2010 ging u met uw moeder en uw zus naar de Saint Michael kerk in Nasarawa, een wijk in Jos. Radicale moslims van Boko Haram vielen de kerk aan. Verschillende mensen – waaronder uw moeder en uw zus – overleefden de aanval niet. U kon wegvluchten en samen met enkele andere mensen kreeg u een lift aangeboden van een man die jullie liet schuilen in zijn kippenboerderij. Rond 17 uur viel Boko Haram de kippenboerderij aan en ze staken de kippenboerderij in brand. Uw kleding vatte vuur, mensen hielpen u om uw kleding uit te doen en toen viel u bewusteloos. Diezelfde dag nog werd u – samen met een gewond meisje – naar het 'Special Duty' ziekenhuis in Agades – Niger gebracht. U bleef een jaar en acht maanden in het ziekenhuis te Niger. Toen u uit het ziekenhuis ontslagen werd, bracht een soldaat u naar 'Dourouku' (eveneens te Niger). Vandaar reisde u door naar Libië, waar u gedurende acht maanden verbleef en als mecaniciens werkte. Omdat een groep jongeren, de Asma Boys, er mensen begonnen te doden, vluchtte u in oktober 2012 naar Italië. Omdat u niemand vond die u kon helpen, reisde u door naar België. Rond 30 – 31 oktober 2012 kwam u in België toe. U diende in België op 31 oktober 2012 een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van een aanslag van Boko Haram op 17 januari 2012 te Jos waarbij uw moeder en uw zus overleden, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Er dient te worden vastgesteld dat u erg vage verklaringen aflegde betreffende uw – beweerde – verblijf in Jos.

U verklaarde dat uw vader heel lang geleden naar Jos getransfereerd werd. U wist niet waarom hij naar daar getransfereerd werd en kon evenmin zeggen in welk jaar hij naar daar getransfereerd werd. Verder gaf u aan dat u met uw ouders en uw zus naar Jos verhuisde in 2009 (gehoor CGVS, p.3 en p.7). Toen u gevraagd werd in welke maand u naar Jos verhuisde, gaf u ontwijkend aan dat u het niet weet omdat uw hersenen er te klein voor zijn (gehoor CGVS, p.8).

Verder gaf u aan dat uw moeder en uw zus op 17 januari 2010 gedood werden in de Saint Michaels kerk in de straat Gwomb, dat deze gelegen is in de community Nasarawa en dat u ook aanwezig was tijdens deze aanslag en u vaak naar deze kerk ging (gehoor CGVS, p.4-5). Toen u gevraagd werd of Nasarawa ten noorden, zuiden, oosten of westen van het centrum van Jos ligt, gaf u aan er geen idee van te hebben. U gaf aan dat het niet ver van elkaar lag, maar u de afstand niet kon schatten en u er ook geen idee van had hoeveel uur rijden het was van Nasarawa tot het centrum van Jos. Toen u gevraagd werd welke steden / dorpen je tegenkomt als je van Nasarawa tot het centrum van Jos reist, gaf u aan dat er Bauchi is en nog een dorp, maar dat u de naam van dit dorp niet meer kent. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Bauchi op ruim 120 van Jos ligt. Later gaf u echter aan dat Nasarawa een wijk in Jos is (gehoor CGVS, p.4-5). Toen u gevraagd werd hoe de Nigeriaanse overheid reageerde op het geweld in Jos op 17 januari 2010, gaf u aan dat ze leden van Boko Haram zochten, maar niet vonden.

Toen u gevraagd werd of de Nigeriaanse overheid nog iets anders ondernam als reactie op het geweld in Jos op 17 januari 2010, gaf u aan van niet. Toen u erop gewezen werd dat men nochtans een drastische maatregel nam, herhaalde u dat de daders niet gevonden werden. Later gaf u aan dat ze het leger zonden om de leden van Boko Haram te zoeken, maar dat ze hen niet vonden (gehoor CGVS, p.7). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier

werd gevoegd, blijkt dat de Nigeriaanse overheid de avondklok invoerde als reactie op het geweld in Jos op 17 januari 2010. U gaf – overigens correct – aan dat verschillende kerken in Jos platgebrand werden. Toen u gevraagd werd waar deze kerken juist lagen, gaf u aan dat u de namen van de straten waar de kerken lagen niet kende (gehoor CGVS, p.9). Uit informatie (zie administratief dossier) blijkt dat de verschillende kerken die in Jos platgebrand werden in de media vermeld werden alsook hun ligging. Het is dan ook vreemd dat u de locaties ervan - als beweerde bewoner van Jos - niet kent. Toen u gevraagd werd welke tribes – die van oorsprong van Jos waren – in Jos woonden, gaf u aan dat het enkel de Hausa moslims waren.

Toen u gevraagd werd welke christelijke tribes – die van oorsprong van Jos waren – in Jos woonden, gaf u aan dat er geen specifieke christelijke tribes waren, maar het Hausa waren en mensen die van 'het Zuiden' kwamen (gehoor CGVS, p.3). Toen u de term 'Berom' opgeworpen werd, gaf u aan het niet te kennen (gehoor CGVS, p.10). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de Berom een overwegend christelijke tribe is die in de buurt van Jos voorkomt. Verder blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, dat de gevechten in Jos voornamelijk tussen de etnische groepen Hausa en Fulani (moslims) en Berom, Anaguta en Afisare (christenen) plaatsvonden. Toen u de term 'Anaguta' (een etnische christelijke gemeenschap die voorkomt in Jos - zie administratief dossier) gegeven werd, gaf u aan dat u er nog nooit van gehoord hebt (gehoor CGVS, p.11).

Toen u gevraagd werd hoeveel mensen er in Jos wonen, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.8). Verder had u er geen idee van in welke Local Government Area Jos ligt (gehoor CGVS, p.9). Toen u gevraagd werd om wijken in Jos op te noemen, gaf u Boulouku, Airport, Gwomb en Jarawa op. Verder kende u geen wijken in Jos (gehoor CGVS, p.5). Toen u de term 'Kuru Gada Biu' opgeworpen werd, gaf u aan dat u niet weet wat het is (gehoor CGVS, p.9). Nochtans is dit één van de wijken van Jos die eind 2010 zwaar getroffen werd door religieus geweld (zie administratief dossier). Toen u gevraagd werd om randdorpen van Jos te noemen, ontweek u de vraag door te stellen dat de dorpen dicht bij Jos in een andere State liggen. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat Bauchi heel dicht bij Jos ligt (gehoor CGVS, p.9). Toen u erop gewezen werd dat Bauchi bijna 130 km van Jos ligt (zie administratief dossier) en u opnieuw gevraagd werd dorpen in de buurt van Jos te noemen, gaf u aan er geen te kennen. Later herhaalde u nogmaals geen enkel dorp in de buurt van Jos te kennen (gehoor CGVS, p.9). Toen u erop gewezen werd dat verschillende dorpen in de buurt in de media kwamen wegens het religieuze geweld (zie administratief dossier) – en dus zeker enige kennis van buurdorpen verwacht kan worden –, gaf u aan dit niet te weten (gehoor CGVS, p.9).

Toen u gevraagd werd in welke straat de 'Central Mosk' ligt te Jos, gaf u aan de straat niet te kennen (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd om belangrijke staten in Jos te noemen, gaf u ontwijkend aan dat dicht bij 'Boulouku' belangrijke plaatsen zijn waar u zaken ging kopen en ook 'Airport' een belangrijke plaats is (gehoor CGVS, p.10). Toen u erop gewezen werd dat er naar belangrijke straten gevraagd werd en u beide plaatsen reeds eerder als wijken noemde, gaf u ontwijkend aan dat de namen in het Hausa moeilijk uit te spreken zijn (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd of er een zoo is te Jos, gaf u aan het niet te weten. Toen u werd gevraagd in welke straat het hoofdkantoor van Jos ligt, gaf u aan het niet te weten. Verder had u er geen idee van of er al dan niet een treinstation is te Jos (gehoor CGVS, p.10). Verder kende u de naam van de belangrijkste cinema te Jos niet, omdat u er nooit eerder was (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd om ziekenhuizen in Jos te noemen, gaf u aan er geen te kennen (gehoor CGVS, p.9). Toen u werd gevraagd of er een rivier stroomt te Jos, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.10). Toen u de term 'Delimi' (de naam van de rivier die door Jos stroomt – zie administratief dossier) opgeworpen werd, gaf u aan het niet te kennen (gehoor CGVS, p.9). Toen u gevraagd werd of u de term 'Jamaari' (de rivier waarvan de bron dicht bij Jos ligt – zie administratief dossier) kent, gaf u aan het niet te kennen (gehoor CGVS, p.9). Ook de naam van het voetbalstadion van Jos kende u niet (gehoor CGVS, p.10).

Bovenstaande veelvuldige en frappante onwetendheden betreffende Jos – de stad waar u volgens uw verklaringen van 2009 tot 17 januari 2010 woonde, waar u vaak naar de kerk ging, waar uw ouders en uw zus overleden en u zelf zwaar gewond raakte bij een aanslag – ondermijnen volledig de geloofwaardigheid van uw verblijf in Jos én de problemen die u daar onderging.

Voor wat betreft de opmerking van uw advocaat dat Nigeria zowel in het noorden als het zuiden als onveilig wordt beschouwd (gehoor CGVS, p. 16) kan het volgende worden opgemerkt.

Hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Boko Haram vanaf 2009 regelmatig aanslagen op christelijke en westerse doelwitten uitvoerde in Nigeria, blijkt evenzeer dat de federale Nigeriaanse overheid – aanvankelijk in de gedaante van president Umaru Musa Yar'Adua (moslim) en na diens dood in de gedaante van Goodluck Jonathan (christen) - wel degelijk maatregelen nam en neemt tegen het geweld vanwege Boko Haram. Er worden regelmatig leden van Boko Haram opgepakt en opgesloten en de federale overheid probeerde in 2012 ook onderhandelingen op te starten met de leiders van Boko Haram. Uit diverse informatiebronnen blijkt ook dat de aanslagen die door Boko Haram werden uitgevoerd in het noorden en het centrum van het land plaatsvonden. Uit dit alles blijkt dat er in elk geval geen sprake is van een systematische vervolging van christenen door de beweging van Boko Haram op het hele Nigeriaanse grondgebied en dat bovendien de federale Nigeriaanse overheid actief is in de bestrijding van de beweging. Er kan evenmin worden besloten dat de aanslagen gepleegd door Boko Haram, verspreid over het Nigeriaanse grondgebied, zouden kunnen geïnterpreteerd worden als een situatie van willekeurig/veralgemeend geweld in het kader van een intern gewapend conflict, zoals gedefinieerd in pt. 15 C van de definitie van subsidiaire bescherming. Bijgevolg kan u bezwaarlijk een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' inroepen bij terugkeer naar Nigeria (zie administratief dossier).

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U legde een medisch attest van Dr. V.d.V. (...) (dd.29/11/2012) voor waarin staat dat uw huid aan uw nek, arm en been brandwonden vertoont. Verder wordt melding gemaakt van een beperkte rotatie van de cervicale wervelkolom. Er wordt in dit attest geen verband gelegd met de door u aangehaalde problemen in het kader van uw asielaanvraag. Het attest kan op zich de teloorgegangene geloofwaardigheid van uw verklaringen geenszins herstellen omdat het niet opweegt tegen de hoger gedane, frappante vaststellingen omtrent uw vermeende verblijf in Jos. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en uw reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker steunt zijn eerste en enig middel op het feit dat “verweerder bij het nemen van zijn beslissing een manifeste beoordelingsfout gemaakt heeft en de materiële motiveringsverplichting zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 heeft geschonden, alsook de artikelen 48/3, 48/4 en 57/2 van diezelfde wet. Voorts heeft verweerder de algemene zorgvuldigheidsplicht niet in acht genomen”.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op

alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. Een middel of een onderdeel van een middel is slechts ontvankelijk in de mate dat niet alleen wordt aangegeven welke bepaling of beginsel met een bestreden beslissing zou zijn geschonden, doch ook wordt uiteengezet op welke wijze die schending zou zijn gebeurd. Verzoeker beperkt zich tot het opwerpen van de schending van artikel 57/2 van de Vreemdelingenwet, maar laat na aan te geven op welke manier dit artikel zou zijn geschonden zodat dit middel onontvankelijk is.

2.5. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn problemen ten gevolge van de aanslag van Boko Haram op 17 januari 2010 te Jos geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten tot de ongrondigheid van verzoekers asielaanvraag.

3.3. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt geen identiteitsdocumenten voor, noch toont hij aan zijn voorgehouden identiteit onmogelijk genoegzaam te

kunnen adstrueren. Derhalve schiet verzoeker op ernstige wijze tekort in zijn medewerkingsplicht en tast dit verzoekers algehele geloofwaardigheid aan.

3.4. Uit het administratief dossier en uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten omwille van de aanslag van Boko Haram op 17 januari 2010 te Jos. Hij zou in Jos hebben gewoond van 2009 tot er op 17 januari 2010 de aanslag plaats vond. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht verzoekers voorgehouden verblijf aldaar grondig bevraagd en beoordeeld. Immers indien de verklaringen over het voorgehouden verblijf in Jos niet aannemelijk geacht worden, kan de commissaris-generaal besluiten tot de weigering van internationale bescherming nu evenmin aannemelijk is dat verzoeker diende te vluchten omdat zijn moeder en zus er overleden en hij zelf zwaar gewond werd bij een aanslag.

3.4.1. Indien verzoeker kan worden bijgetreden waar deze in zijn verzoekschrift laat gelden dat de aanslag van 17 januari 2010 dateert, en niet van 17 januari 2012, zoals door de commissaris-generaal foutief werd genoteerd in de bestreden beslissing, dan doet deze materiële vergissing geen afbreuk aan de inhoud van de bestreden beslissing.

3.4.2. Verzoeker is afkomstig van Edo State. Hij behoort tot de Bini die hoofzakelijk in Edo state en Benin City voorkomen. Verzoeker voert niet aan vervolgd te zijn in Edo State. Er zijn dan ook geen redenen waarom verzoeker niet terug kan keren naar zijn oorspronkelijk woongebied, dat tevens het woongebied was van zijn beide ouders. Verzoeker voldoet dan ook niet aan de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat, niettegenstaande irrelevant is of verzoeker vier maanden in Jos gewoond heeft, hij deze loutere bewering niet kan staven. Verzoeker brengt geen documenten aan en zijn verklaringen zijn dermate gebrekkig dat niet aannemelijk wordt gemaakt dat hij de stad ooit heeft gezien. De Raad stelt vooreerst vast dat uit verzoekers verklaringen moeilijk de periode kan worden opgemaakt tijdens de welke verzoeker in Jos zou hebben gewoond. Toen hem werd gevraagd wanneer hij naar Jos verhuisde, antwoordde verzoeker dat dit in 2009 was. Toen werd gepolst naar de exacte maand antwoordde hij louter "*Mijn hersenen zijn er te klein voor. Ik weet het niet.*" Even later poneerde verzoeker dat het de datum was dat zijn vader was overleden en dit rond oktober 2009 was (zie gehoor CGVS p.7-8). Indien verzoeker werkelijk van oktober 2009 tot januari 2010 in Jos zou hebben verbleven, kan van verzoeker wel degelijk verwacht worden dat hij zou kunnen antwoorden op eenvoudige en elementaire vragen in verband met zijn directe leefomgeving. Indien verzoeker werkelijk een viertal maanden in Jos zou hebben gewoond, kan er van worden uitgegaan dat hij minstens het antwoord kan geven op de eenvoudige vraag of er een zoo is, of er een treinstation is, of er een rivier door Jos stroomt, welke tribes er in Jos wonen en welke dorpen Jos omringen (zie gehoor CGVS p.3, 9 en 10). Verzoekers gebrek aan scholing – waarbij hij tot zijn derde jaar lagere school naar school ging (zie gehoor p. 7) – kan evenmin overtuigen als verschoning voor zijn ontoereikende kennis over zijn periode in Jos. Immers, zelfs van een persoon zonder opleiding kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde verblijfplaats. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Aan verzoeker werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld die peilen naar bijzonderheden die eenieder die enige tijd in Jos heeft verbleven zou moeten weten. Het feit dat verzoeker slechts 15-16 jaar oud was ten tijde van zijn verblijf in Jos, is evenmin een aannemelijke verklaring voor zijn grote mate van onwetendheid aangezien deze betrekking heeft op het dagelijkse leven en direct waarneembare zaken zodat ook van een adolescent zonder twijfel kan verwacht worden van dergelijke elementaire gegevens kennis te hebben.

De Raad merkt tenslotte op dat uit een eenvoudige lezing van het gehoorverslag geenszins blijkt dat verzoeker zich bepaalde zaken niet zou herinneren omwille van zijn traumatische ervaringen. De dossierbehandelaar heeft manifest eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, die verzoeker goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep. Bij de vraag of verzoeker nog iets aan zijn asielrelaas had toe te voegen, maakte hij, noch zijn raadsman, melding van een verwarde psychologische toestand waarin hij zou verkeren, noch wordt dit anderszins geadstrueerd, bijvoorbeeld door het voorleggen van een medisch getuigschrift. Verzoeker legt wel een medisch attest van Dr. V.d.V. van 29 november 2012 waarin staat dat zijn huid aan de nek, arm en been brandwonden vertoont. Verder wordt melding gemaakt van een beperkte rotatie van de cervicale wervelkolom. Alhoewel dergelijke zware brandwonden verzoeker ernstig kunnen belemmerd hebben en

getraumatiseerd hebben kan niet blijken dat deze een impact gehad hebben op zijn verklaringen. Verzoeker is immers na zijn verzorging in Niger naar Libië getrokken waar hij werkte als mecanicien en heeft een migratie naar Europa kunnen opzetten. Dit vergt minstens een doortastendheid en een elementair doorzicht. Er kan dan ook verwacht worden dat verzoeker zijn asielrelaas kan toelichten dat steunt op zijn eigen ervaringen en leefomgeving. Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoeker dermate onbekend is met fundamentele basiskennis betreffende zijn voorgehouden leefomgeving in Jos dat bezwaarlijk geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden betrokkenheid bij de aanslag van Boko Haram op 17 januari 2010.

3.5. Verzoeker beperkt zich verder tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, maar laat na concrete en geobjectiverde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Ten slotte moet worden herhaald dat verzoeker uit de Edo provincie afkomstig is en voorts in de hoofdstad Lagos heeft gewoond. Verzoeker kan dan ook terugkeren naar zijn oorspronkelijk woongebied. Minstens voert hij geen elementen aan die aantonen dat hij –in zoverre al aannemelijk is dat hij ooit in Jos was- er over geen intern vestigingsalternatief kan beschikken.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.7. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus en reikt geen andere elementen aan. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet. Wat artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet betreft, benadrukt de Raad dat uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Boko Haram vanaf 2009 regelmatig aanslagen op christelijke en westerse doelwitten uitvoerde in Nigeria, en evenzeer blijkt dat de federale Nigeriaanse overheid – aanvankelijk in de gedaante van president Umaru Musa Yar'Adua (moslim) en na diens dood in de gedaante van Goodluck Jonathan (christen) - wel degelijk maatregelen nam en neemt tegen het geweld vanwege Boko Haram. Er worden regelmatig leden van Boko Haram opgepakt en opgesloten en de federale overheid probeerde in 2012 ook onderhandelingen op te starten met de leiders van Boko Haram. Uit diverse informatiebronnen blijkt ook dat de aanslagen die door Boko Haram werden uitgevoerd in het noorden en het centrum van het land plaatsvonden. Uit dit alles blijkt dat er in elk geval geen sprake is van een systematische vervolging van christenen door de beweging van Boko Haram op het hele Nigeriaanse grondgebied en dat bovendien de federale Nigeriaanse overheid actief is in de bestrijding van de beweging. Er kan evenmin worden besloten dat de aanslagen gepleegd door Boko Haram, verspreid over het Nigeriaanse grondgebied, zouden kunnen geïnterpreteerd worden als een situatie van willekeurig/veralgemeend geweld in het kader van een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

3.8. Verzoeker vroeg tevens de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

4. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK